

Nguyên nhân

- ❖ Từ nhỏ không nhận được giáo dục nhân luân mà là giáo dục nghịch luân: „Cha không ra cha → con không ra con“ → loạn luân „con cái gọi, cháu chắt gọi, học sinh gọi, trả lời ngay“.

VD: 3 tuổi cầm cây đánh ông bà, cha mẹ → phụ huynh thích thú, thú vị → đi trái với quy củ nhân luân

- ❖ Cha mẹ quản giáo con thì ông bà bênh cháu: „nếu con đánh nó thì ta sẽ đánh con“ → đứa trẻ khi bị đánh liền gọi cho ông „con của ông bà lại đánh con, mắng con nữa rồi, ông bà hãy quản họ cho tốt đi“ → đứa trẻ là tổng tư lệnh, trong mắt không coi ai ra gì.

- ❖ Nuông chiều con → không phải là đang làm cha mẹ → ác nhân → con cái hại cha mẹ. (VD: trái cây trái mùa → trái với thiên đạo → vẫn là trái cây nhưng ăn vào thì tổn hại sức khỏe.

- ❖ Từ nhỏ không dạy nhân luân, thứ tự đảo lộn, lợi ích đặt lên trên đạo nghĩa: „hoặc ăn uống hoặc đi đứng con cháu trước ông bà sau, con cái trước, cha mẹ sau“. Nhân đã trồng sai → quả là con cái bất hiếu, nghịch tử là điều đương nhiên.

- ❖ Giá trị quan phổ biến hiện tại → cạnh tranh. Phụ huynh dạy tranh dành không dạy nhường nhịn.

VD: cha mẹ dạy con: „ai đánh con 1 thì con phải đánh lại 2, chỉ cần đánh không chết thì cha mẹ sẽ chữa trị cho chúng“, „người đánh con mà con không đánh lại → ta sẽ đánh con nặng hơn“. „Con không đánh lại thì thật nhục nhã, không có bản lĩnh“ → giá trị quan về vinh nhục này chính là của phường lưu manh, cường đạo.

- ❖ Chế độ bỏ phiếu, biện luận của Phương Tây: (VD: dùng tiền để hối lộ, nói lời hứa, cam kết để đạt được mục đích, hạ người tôn mình) → không có tâm xấu hổ, ngạo mạn, không có tiêu chuẩn thiện ác, phải trái → đi ngược với nhân tính „lễ nhượng, cung kính, khiêm bi“ → giống như bóng đèn trong bếp bị bám dầu đen.

- ❖ Trẻ nhỏ ngang ngược, bá đạo, độc tài là do con một, đứa trẻ nào cũng là „Tiểu Bá Vương“. Trẻ mới bị ức hiếp thì cả gia đình đều bảo vệ và bênh vực chúng.

- ❖ Thứ tốt nhất thì ông bà cha mẹ thi nhau đưa cho chúng. Trẻ tranh đấu nguyên nhân chính là phụ huynh ở nhà cho chúng thứ tốt nhất.

Hậu quả: Vấn đề của trẻ hiện nay

- Gọi không thưa. Trong mắt không có người, không xem ai ra gì, không có khái niệm, cảm giác về người xung quanh. Không có khái niệm về nhân luân.
- Người xung quanh đều là công cụ phục vụ chúng, nô bộc của chúng.
- Nhân luân điên đảo → giết cha giết mẹ, đánh cha mắng mẹ
- Không có khái niệm với người thân nhất → không có khái niệm với người khác → tỉ lệ phạm tội cao.
- 99% trẻ hiện tại là như vậy.

- Thích tranh giành, thích so bì. Trẻ tuổi lớn nhỏ khác nhau tranh giành với nhau.
- Tranh bản lĩnh, thành tích học tập, tướng mạo, ba tôi làm nhiều tiền hơn, nhà tôi to hơn.

VD: Vì một trái táo mà anh em tranh nhau → mai sau vì 10 đồng, 100 đồng, hoặc tài sản là ngôi nhà → anh em hại chết nhau.

VD: cậu thanh niên 17 tuổi tranh với bạn cây đèn pin: „tôi không được ăn cơm thì bạn cũng đừng mong được ăn cơm“ → tự tư → người chung quanh rất ghét và phản cảm với cậu

- Không có giáo dục nhân luân → bạn học hại chết lẫn nhau.
- Người hiện tại thì nghĩ đến là: lợi ích, lợi ích, mãi mãi là lợi ích. Đặt lợi lên trên nghĩa. Không cần nghĩa.

Phương pháp

- ✓ „DAY CÁI GÌ?“ → quan trọng nhất → nền tảng ở đây chính là ngũ luân. Ngũ luân không có thì phía sau đều loạn hết. Các vấn đề của con trẻ đều bắt đầu từ đây.

- ✓ Dạy nhân luân bắt đầu từ „cha mẹ gọi trả lời ngay“ → „HIẾU“ → nền tảng của nhân luân.

- ✓ Ngày ngày dạy nhân luân, đạo lý. „Người lớn trước, người nhỏ sau. Anh thương em em kính anh. Tiền của nhẹ oán nào sanh. Lời nhường nhịn tức giận mất“ → thứ tự của nhân đạo, trật tự của đại tự nhiên → lễ giáo → không thể tranh giành.

- ✓ Dạy đạo nghĩa là số 1. Lợi ích phải đứng sau đạo nghĩa. „Gặp phải một vấn đề gì → lấy đạo nghĩa làm tiêu chuẩn đo lường, sau đó mới suy nghĩ đến lợi ích. (VD: Anh em tranh giành nhau quả táo → cả hai 1 năm không được ăn táo) → cả đời chúng sẽ nhớ bài học này → một lợi ích nhỏ không dám tranh giành hưởng chỉ là lớn.

- ✓ Dạy con khiêm nhường, ngôn ngữ nhã, không tham → quan thanh liêm, quân tử.

- ✓ Dạy nghĩa: „Nghĩa“ chính là „phụ tử hữu thân“ → hiếu → tâm yêu thương rất sâu sắc → khí sắc hòa → uyển chuyển → không tranh chấp với người.